

Szegilong, 1888. március 15. – Bodrogszegi, 1952. augusztus 8.

Apja, vincellér, szőlőműves volt. Szülőfalujában hat elemiit végzett, majd gazdasági szakiskolába írták be. Az első világháborúban, 1916–1917-ben szolgálatot teljesített az orosz fronton. Hazatérése után sikeres gazdálkodást folytatott s 1918-ban községi bírónak választották meg, tisztségét egészen képviselővé választásáig betöltötte. Az 1930-as évektől részt vett a Független Kisgazdapárt politikai munkájában. 1947 júliusában pártjából kilépve csatlakozott a Magyar Függetlenségi Párthoz. 1947. augusztus 31-én a Borsod-Gömör-Zemplén-Abaúj megyei választókerületből bekerült a törvényhozásba. Mandátumát 1947. november 20-án az Országos Nemzeti Bizottság törvénytelenül megsemmisítette. Hazatérve letartóztatták, Sátoraljaújhelyen megverték. Több alkalommal gazdasági mulasztással vádolták meg, s ezért pénzbüntetéssel sújtották. A vele közös háztartásban élő fiával együtt folyamatosan zaklatták, házába igénybevétel címén lakókat költöztettek. A tulajdonában maradt 29 holdon kívül minden földtulajdonát felajánlotta az állam javára, de így is kuláklistára helyezték. Az átélt megpróbáltatások hatására rövid betegség után elhunyt.